

[A. C. Mortensen.]

Hjælp til dem, der er haardest ramt af Krisen, de mest gældbetyngede Landmænd. Men hvor var Venstre da henne? Dengang sagde Venstre nej; det var med til at slaa hele dette Forslag i Stykker, det vilde ikke have, at de med de store Aktieudbytter skulde yde noget til Hjælp for dem, der trænger haardest i vort Samfund.

Nørskov: Paa det foreliggende Finanslovsforslag findes under Justitsministeriets Budget optaget en Bevilling paa 1 550 Kr. til Fredning af Hverrestrup Bakker i Viborg Amt. Selv om jeg i Almindelighed mener, at vi bør stræbe efter at opfylde Ordet: Hvor Ploven ej kan gaa og Leen ej kan slaa, dér bør et Træ at staa, finder jeg det dog rigtigt som i dette Tilfælde, at sjældne, karakteristiske Steder i vort Land bevares i den oprindelige Skikkelse, og den Bekostning, der her er Tale om, er jo desuden ikke stor.

Hverrestrup Bakker ligger paa Grænsen mellem Viborg og Aalborg Amter og bestaar af et sjældent smukt og ejendommeligt, lyngklædt Bakkeparti med Oldtidshøje, hvorfra der er en storslaet Udsigt over store Dele af Himmerland. Det vilde egentlig være Vandalisme, hvis et saa sjældent Landskab skulde miste sit oprindelige Præg, og jeg synes, at de Mænd, der har taget Initiativet til Fredningen, fortjener Tak herfor, og at Overfredningsnævnet har gjort en god Gerning ved at foreslaa, at denne smukke Plet bevares i sin Naturtilstand. Jeg vil anbefale, at Folketinget tiltræder Bevilningen.

Der fremføres ofte Klage over den Forurening, som vore Bække, Aaer og Søer er Genstand for, og hvorved Fiskebestanden utvivlsomt lider Skade. Man beklager, at Ministeriet for Søfart og Fiskeri ikke skrider ind og benytter sin Ret efter Ferskvandsfiskeriloven til at fordre truffet Foranstaltninger for at sikre Fiskebestanden i vore Vandløb; det paastaas, at Ministeriet ikke opræder aktivt i saadanne Tilfælde, men henviser Fiskerne til selv at tage Affære. Det vilde blive paaskønnet fra mange Sider, om Ministeriet her vilde yde Beskyttelse. Er Bestemmelserne i Ferskvandsfiskeriloven ikke tilstrækkelige i saa Henseende, bør vi have en særlig Lovgivning, saaledes at vore Vandløb og Søer med deres Dyre- og Planteliv kan bevares, thi selv om Ferskvandsfiskeriet ikke er noget stort Erhverv, saa har det dog Betydning for ikke saa faa Mennesker, og et Stykke smuk dansk Natur vil forsvinde, hvis vore rene, klare Vandløb

efterhaanden forvandles til grumsede Kanaler.

Jeg ønsker dernæst at fremsætte et Par Udtalelser angaaende det saakaldte Limfjordsspørgsmaal. Det er en kendt Sag, at Fiskebestanden oppe i Limfjorden i de sidste Aar er formindsket i betydelig Grad. Der hersker blandt de sagkyndige delte Meninger om Grunden hertil, men de almindelige Fiskere nærer den Opfattelse, at en af Aarsagerne er de Uddybningsarbejder, som foretages ved Tyborøn-Kanal, idet der sker en alt for rigelig Indstrømning af Saltvand; Fiskerne mener, at Saltvandet i betydelig Grad ødelægger det lavere Dyreliv og derved de naturlige Vækstbetingelser for Fiskene i Fjorden. Jeg tror, at Fiskerne har Ret i den Anskuelse, men disse store Uddybningsarbejder har ogsaa en anden Virkning, idet de nemlig har bevirket, at de lavere Arealer ved Limfjordskysten ofte oversvømmes med Saltvand, hvilket gennem Aarene har forvoldt Lodsejerne betydelige Tab. Mange haabede, at man ved Etableringen af den faste Forbindelse mellem Thy og det øvrige Jylland kunde komme denne Kalamitet til Livs, at man derved kunde have tilvejebragt en Regulator for det salte Vands Indstrømning i Fjorden, men som bekendt kunde de Røster ikke finde Tilslutning her paa Rigsdagen. Der blev saa nedsat en Kommission til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse, og denne Kommission har afgivet Betænkning, men Lodsejerne ved Limfjordens Kyster hævder, at der efter Kommissionens Forslag paalægges dem for store Udgifter, og de gør gældende, at da Kalamiteten for en stor Del skyldes Statens Uddybningsarbejder ved Tyborøn, saa er det naturligt, at Staten tager den overvejende Del af Udgiften ved Sikring af disse Kyststrækninger.

Spørgsmaalet om Limfjordsfiskeriet har Kommissionen ikke taget Stilling til. Hele Limfjordsspørgsmaalet er altsaa aabent endnu, og Befolkningen er nu spændt paa, hvad Ministeriet vil gøre med Hensyn til denne Sags Løsning. Det er en Sag, der berører store Interesser, baade store Fiskeriinteresser og store Landbrugsinteresser, og Befolkningen spørger gentagende, om Ministeriet nu agter at fremsætte Forslag om Beskyttelse af de lavere Arealer paa Grundlag af den Kommissionsbetænkning, der foreligger, eller om Ministeriet vil imødekomme de Ønsker, der er fremkommet fra Befolkningens Side om en ny Limfjordskommission, som saa skulde tage hele Spørgsmaalet op til en samlet og alsidig Belysning, men en Kommission, i hvilken sted-